

батько й мати. Так у природі. Так і в родині. Звісно ж, порядних.

У деяких транспортних механізмах є такий пристрій, як пускач. Це маленький допоміжний моторчик, за допомогою якого запускається основний двигун. Отож особистий приклад, скажімо, міг би стати таким пускачем. Маю на увазі не показушну благодійну акцію, навіть не милосердний вчинок (хоча він сам по собі заслуговує на повагу), а постійне цілеспрямоване самообмеження (навіть усупереч думці, а часто й

прямій протидії кастового оточення). Вельми важливий цей приклад, коли над державою, спокоєм у її межах нависає справжня загроза. Нерідко йдеться навіть про саме існування держави. І тут запитання «бути чи не бути?» звучить аж ніяк не риторично.

Шляхетність, благородство – це здатність народжувати (творити) благо. До того ж робити це на особистому прикладі, шляхом самопожертви. «Якщо знати і государі не є прикладом благородства, їх

буде скинуто». Це давня китайська мудрість із філософського вчення – даосизму. На жаль, із прикладом особистого благородства в нашій знаті (по-сучасному – еліті), в можновладців, загалом у різного рангу провідників «напряженка». Більше того, самовідданість, якщо й трапляється, сприймається як дивацтво, благодурість, популізм, піар... Замінімо? Скинемо? Вже було. А може, все-таки дочекаємося прикладу? І, найголовніше, самі покажемо приклад.

Надіє, ти вже перемогла!

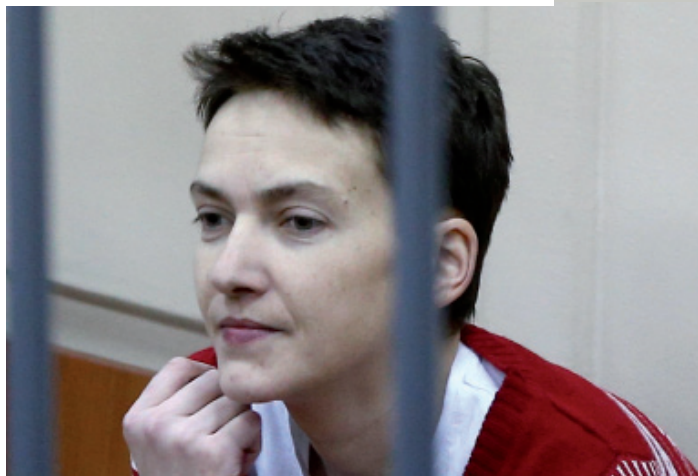
Ми схилиємося перед мужністю Надії Савченко, щиро пишаємося її незламністю.

Але!..

...звістка про те, що вона після 10 днів перерви поновила голодовку, озвалася гострим болем у серці кожного, хто на боці справедливості й гуманізму.

Нещодавно українські лікарі, яким дозволили оглянути Надію Савченко, застерегли: полоненій украї небажано поновлювати голодовку. Адже перед цим несправедливо ув'язнена нічого не їла 83 дні!.. Фахівці одностайні: вихід із такої тривалої голодовки слід здійснювати в реанімації під особливим контролем.

«Там уже органи настільки змінені, що як людина почне знову не їсти – швидко доб'є себе. Цього не можна робити», – зазначила добре обізнана в обставинах сестра бранки Віра Савченко.

За майже ефемерне «може» готова віддати життя

Надія пояснила в листі, оприлюдненому у *Twitter*, що вона припустила голодовку на 10 днів через численні звернення «добрих людей».

«Інакше як ви повірите в майбутньому, що мені важлива ваша думка. Я також показала, що мені вистачило мудрості й терпіння йти на компроміс, але компроміс має бути двостороннім, – зазначила Надія. – Я небезкомпромісна людина [ось тут, Надійко, ніхто не погодиться з Вами! – Ю. П.], але торгувати правдою і совістю не можу і не хочу», – написала вона й додала, що не вва-

жає за можливе йти на компроміси з власною совістю. «Більше не можу, бо інакше не поважати себе», – наголосила льотчиця.

...Тож Надія Савченко знову над прірвою.

Уважно й пильно поміркувавши, нескладно здогадатися, що героїчна українка вирішила: якщо не має змоги допомогти Батьківщині живою на волі, то допоможе своєю смертю в неволі.

Мабуть, Надія міркує: її (поки що евентуальна) смерть як грім прогрімить по всій планеті. Приверне додаткову увагу до трагедії, до мук

України, яких цинічно й безжалюдно завдають нам Кремль і психологічно (а радше – психічно) згвалтований отим «зомбоящиком» російський люд.

Може, тоді отямляться російська інтелігенція, студентство. Може, Захід витягне свою страусину голову з піску й надасть Україні озброєння. Може, чесні люди з інших країн придуть українцям на допомогу – вояками-добровольцями та цивільними волонтерами. Може, потрояться моральні сили українського війства й цілого суспільства для відсічі ворогу. Може...

Запитаймо себе й увесь світ руба: чи хоче Путін смерті Надії Савченко?

Хоче. Однозначно.

Чому хоче? Тому що прагне смерті України-держави, а Надія Савченко стала уособленням, символом України. Волелюбної, демократичної й у майбутньому – заможної та могутньої держави.

Чим Савченко ненависна Путіну? Українським патріотизмом,

незламністю, світлоносністю душі й думки, гідністю, некерованістю. Усією українською сонячністю, від якої, як роса, гинуть і воріженьки, й вороги.

То хто ж переможе кого? Нашу героїню (і тисячі інших дочок і синів України) Путін убити... здатен.

Але не перемоги.

За Надією та Україною – Господь Бог і правда.

Надійко! Витримай усе!

Ти вже перемогла. І дарувала перемогу Матері. Україні!

Юрій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Україна пережить!
Сини України – буми!
Слава Україні!
2015 р.
#FreeSavchenko